

Newsletter Podatkowy

NEWSLETTER

Wydanie # 1 - Marzec 2010

W NUMERZE

- ➔ Przechowywanie kopii faktur możliwe w formie elektronicznej *str. 2*
- ➔ Kilometrówka nie wystarczy *str. 2*
- ➔ Nieodpłatne otrzymywanie gwarancji i poręczeń podlega opodatkowaniu *str. 2*
- ➔ Gdy wykonano umowę, od zadatku należy zapłacić podatek VAT *str. 3*
- ➔ Prawidłowe rozliczenie faktur korygujących *str. 4*

Przechowywanie kopii faktur możliwe w formie elektronicznej

Precedensowym wyrokiem z dnia 3 listopada 2009 (I FSK 1169/08) NSA przełamał dotychczasową linię orzecznictwa, według której firmy zobowiązane były do przechowywania papierowych kopii faktur.

W uzasadnieniu wyroku NSA stwierdził, iż z wykładni językowej obowiązujących przepisów krajowych oraz Dyrektywy 2006/112/WE nie da się jednoznacznie wywieść takiego obowiązku. Oznacza to, iż normodawca nie zastrzegł formy papierowej jako jedynej możliwej do przechowywania. A więc to podatnikowi pozostawiona jest decyzja, w jakiej formie przechowuje kopie faktur. Zdaniem sądu nie ma również przeciwwskazań do „mieszanego” systemu wysyłania i przechowywania faktur. Zgodnie z powyższym firma może wysyłać faktury w formie papierowej oraz przechowywać ich kopie w formie elektronicznej, z gotowością wydrukowania ich na każde żądanie organu podatkowego czy skarbowego. Zapoczątkowany wyrokiem kierunek orzecznictwa jest bardzo użyteczny dla podatników. Jeśli się utrzyma, pozwoli firmom na rezygnację z kosztownej archiwizacji dokumentów w formie papierowej.

Kilometrówka nie wystarczy

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie zakwestionował powszechnie stosowany sposób ustalania wartości świadczenia w przypadku udostępniania pracownikowi samochodu służbowego dla celów prywatnych i uznał, iż zarówno w przypadku odpłatnego, jak i nieodpłatnego udostępniania pracownikowi samochodu służbowego stosujemy zasady określone art. 11 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Tym samym podważył dotychczas stosowany sposób określania tego świadczenia na podstawie tzw. „kilometrówki”.

W Interpretacji indywidualnej z 27.01.2010 r. Dyrektor uznał, iż ustalając wartość usługi polegającej na odpłatnym udostępnieniu pracownikowi samochodu służbowego dla celów prywatnych **nie można posłużyć się ustalonym przez siebie limitem kilometrów i stawką** wynikającą z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Organ wykluczył zastosowanie na podstawie analogii wspomnianego wyżej rozporządzenia i stwierdził, iż nawet jeśli pracownik ponosi odpłatność za udostępniony dla celów prywatnych samochód, wartość tej usługi należy określić zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zdaniem Dyrektora wartość świadczenia należy ustalić na podstawie cen rynkowych biorąc pod uwagę markę samochodu, rok produkcji, stan techniczny, przebieg, wyposażenie i porównać z cenami usług najmu samochodów świadczonymi przez działające na tym samym terenie firmy.

Nieodpłatne otrzymanie gwarancji i poręczeń podlega opodatkowaniu

Kwestia opodatkowania nieodpłatnych gwarancji i poręczeń jest przedmiotem licznych, lecz niejednolitego orzecznictwa organów podatkowych i sądów administracyjnych. Zagadnienie podatkowego traktowania tego rodzaju transakcji zazwyczaj rozpatrywane jest w odniesieniu do często występujących w obrocie gospodarczym poręczeń i gwarancji udzielanych w ramach grup kapitałowych.

Analiza dotychczasowej praktyki wskazuje na istnienie rozbieżności pomiędzy stanowiskiem Dyrektorów Izby Skarbowych / Ministra Finansów jak również większości Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, a pozostającym w opozycji poglądem prezentowanym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (niekorzystnym z punktu widzenia podatników).

NSA w swoich ostatnich wyrokach z 26 stycznia 2010r. (sygn. II FSK 1417/08) oraz 18 grudnia 2009r. (sygn. II FSK 1156/08) wyraźnie potwierdza wcześniej zajmowane stanowisko, iż otrzymanie od podmiotu powiązanego gwarancji / poręczenia wekslowego bez wynagrodzenia stanowi nieodpłatne świadczenie i jako takie podlega opodatkowaniu na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zdaniem NSA, udzielenie poręczenia w normalnych warunkach rynkowych jest usługą płatną, a zatem

zaoszczędzoną kwotę wynagrodzenia, które spółka musiałaby zapłacić podmiotowi niepowiązanemu za tego rodzaju usługę finansową, należy uznać za przychód spółki podlegający opodatkowaniu.

Należy spodziewać się, że kształtująca się obecnie jednolita linia orzecznicza NSA w zakresie nieodpłatnych gwarancji/poręczeń z dużym prawdopodobieństwem wpłynie na zmianę liberalnego podejścia organów podatkowych. Dotychczas organy podatkowe w większości prezentowały stanowisko korzystne dla podatników, oparte na twierdzeniu, że tego rodzaju poręczenia nie stanowią dla uzyskującego je podmiotu przychodu z tytułu nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 upod. W efekcie zakwalifikowanie tego rodzaju transakcji dokonywanych z podmiotami powiązanymi jako niestanowiących nieodpłatnego świadczenia wydaje się w obecnej sytuacji dużo bardziej ryzykowne niż w przeszłości.

Gdy wykonano umowę, od zadatku należy zapłacić podatek od towarów i usług

Zadek nie podlega podatkowi VAT jedynie w przypadku rezygnacji przez kontrahenta z transakcji i w konsekwencji zmiany charakteru zadatku w świadczenie odszkodowawcze.

W orzeczeniu z dnia 12 lutego 2010 r. (I FSK 2040/08) NSA potwierdził, iż zaliczenie zadatku na poczet ceny, z powodu braku elementu odszkodowawczego, nie powoduje wyłączenia zadatku z opodatkowania.

Podatnik zwrócił się we wniosku o interpretację przepisów podatkowych z pytaniem czy przyjmowane przez niego zadatki od kontrahentów na poczet zabezpieczenia wykonania umowy powinny być opodatkowane podatkiem VAT. Podatnik powołując się na orzeczenie ETS z dnia 18 lipca 2007 r. (C-277/05) twierdził, że sumy zapłacone tytułem zadatku nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT. Zarówno organ podatkowy w wydanej interpretacji ogólnej jak i WSA, do którego podatnik wniósł skargę nie zgodziły się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez podatnika. W uzasadnieniu WSA wskazał, iż w powołanym orzeczeniu ETS odniósł się do sytuacji, gdy transakcje nie dochodziły do skutku a zatrzymana kwota zadatku służyła zrekompensowaniu szkód powstałych w następstwie niewykonania umowy. Natomiast w przypadku podatnika każdorazowo transakcja z kontrahentem dochodziła do skutku i zadek zostawał zaliczony na poczet ceny, tym samym stanowił część zapłaty wynikającej z zawartej i wykonanej umowy. W odpowiedzi na wniesioną skargę kasacyjną NSA podtrzymał stanowisko zaprezentowane, przez WSA stwierdzając, że zadatki otrzymane przez podatnika nie pełniły funkcji odszkodowania, (co jest warunkiem koniecznym wyłączenia z opodatkowania zadatku podatkiem VAT) w związku, z czym zadek podlegał opodatkowaniu podatkiem VAT.

Otrzymujący zadek jest zatem w każdym przypadku zobowiązany do rozpoznania z tego tytułu obowiązku podatkowego i wystawienia faktury.

Dopiero, w razie niewykonania umowy, zatrzymany zadek staje się odszkodowaniem, co skutkuje brakiem opodatkowania podatkiem VAT. Ponieważ zatrzymany zadek nie będzie stanowił wynagrodzenia za czynności opodatkowane podatkiem VAT, podatnikowi będzie przysługiwało prawo do skorygowania pierwotnie wystawionej faktury, która dokumentowała przyjęcie zadatku.

Prawidłowe rozliczenie faktur korygujących przy szacunkowym ujmowaniu przychodów w ciągu roku podatkowego

Sporządzanie rocznego zeznania podatkowego wiąże się dla podatników CIT z koniecznością prawidłowego wykazania przychodów oraz kosztów dla celów podatkowych.

Standardowo podatnicy deklarują przychody i koszty na podstawie realnych danych uzyskiwanych w trakcie roku podatkowego. Istnieje jednak liczna grupa podatników, która w trakcie roku podatkowego wykazuje przychody w oparciu o normy szacunkowe (budżetowane), ze względu na fakt, że rzeczywista wielkość przychodów jest im znana dopiero po zakończeniu danego roku podatkowego.

Taka sytuacja ma miejsce u podatników dokonujących transakcji z podmiotami powiązanymi, u których wynagrodzenie za wykonaną usługę jest ustalane w oparciu o metodę tzw. koszt plus tj. wynagrodzenie jest kalkulowane w oparciu o poniesione koszty, powiększone o określoną z góry marżę bądź jest ustalane w oparciu o budżetowaną wysokość sprzedaży realizowaną przez kontrahentów. Taki model ustalania wynagrodzenia jest często stosowany przez podmioty świadczące dla spółek powiązanych usługi reklamowe i marketingowe. Tego rodzaju transakcje należą do najbardziej typowych realizowanych przez podmioty

powiązane, stąd problem prawidłowego wykazywania przychodów w rocznym zeznaniu podatkowym dotyczy szerokiego kręgu podmiotów.

Wskazane powyżej podmioty wykazują w ciągu roku podatkowego przychody w oparciu o dane budżetowe dotyczące sprzedaży, a urealnienie wartości wykazanego przychodu następuje na podstawie faktur korygujących wystawianych po zakończeniu roku obrotowego, najczęściej w kolejnym roku podatkowym. Tym samym podmioty te przy sporządzeniu zeznania podatkowego muszą podjąć decyzję, w którym okresie ująć w sposób prawidłowy korekty urealniające przychód, a mianowicie czy ująć je w roku podatkowym, którego dotyczą czy na bieżąco w roku, w którym przedmiotowe korekty zostały wystawione.

Przepisy ustawy o CIT nie dają precyzyjnej odpowiedzi na tak postawione pytanie, tym samym rozwiązania w tym zakresie należy poszukiwać w interpretacjach organów podatkowych. Opierając się na zawartych w nich wytycznych oraz regulacjach ustawy o CIT należy stwierdzić, że prawidłowym rozwiązaniem w tym przypadku będzie ujęcie faktur korygujących sprzedaż w roku, którego dotyczą. Decyzja o ujęciu faktur korygujących w roku, którego dotyczą wynika bowiem z faktu, że w ciągu roku podatkowego podatnik ustala przychód w oparciu głównie o dane budżetowe, które są mu znane w roku podatkowym, ale wymagają weryfikacji z rzeczywistymi danymi finansowymi dostępnymi dla niego dopiero po zakończeniu danego roku podatkowego.

Kontakt:

Krystyna Szydłowska
Dyrektor
Dział Doradztwa Podatkowego

Mazars
Ul. Piękna 18
00-549 Warszawa
Tel. : +48 22 25 55 200
E-mail : podatki@mazars.pl
www.mazars.pl